

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

SOUVENIR

Του 'Αλφόνσου Λαμαρτίνου

'Ο χρόνος ό γοργόφτερος περιπίε χωρίς ν' αφήση στο δρόμο άγάρια' ή εικόνα σου ποτέ μου δε θά σβύση άπ' τήν ψυχή μου, τών ματιών σου κυλάει ή βρύση.

Τά χρόνια πού περάσαν μέσ' στην άπελεισία μου, τά βλέπω νά σωσιάζονται με θλίψη δλόγυρά μου όπως ό πλάτανος θωρεί κίτρινα φύλλα χίμου.

Τό αίμα μου σταμάτησε στις φλέβες παγωμένο, σαν κώμα πού ό άτέλειωτος πάγο κρατοδν δεμένο, και τό κεφάλι μου άπιορσε τό χιονοσκεπασμένο.

Μά τή γλυκειά εικόνα σου τήν πόλαγαπημένη, ή θλίψη μου περισσότερο τώρα τήν όμορφαίνει γιατί ή καρδιά μου άγέροστη παντοεινιά θά μένη.

'Ο Χάρος όσους αγαπούν ποτέ δεν τους χωρίζει : όταν τά βλέπω μου έπαψε στη γή νά σ' άντικρύζει, στα ούρανια είδα τήν όψη σου ψηλά νά λαμπυρίζει.

Σε βλέπω ακόμα αούτθ ψηλά νά λάμπης στον αϊθέρα, καθώς μου έφάνης τή στεγνή φωτολουσιμένη μέρα πού στην καινούργια έπέταξες τήν κατοικία σου πέρα.

Τήν όμορφιά σου τήν άγνή πηρες αούτθ μαζί σου και τά λαμπρά τά μάτι σου κι' αν σβύστηκε ή ζωή σου φωτίζουν τώρα πειό πολύ τή λατρευτή μορφή σου.

Χαϊδέυει ακόμα τά μαλλιά τά μαύρα σου τ' άγέρι και καθώς πάμε άντάμα οι δυο σ' αγαπημένα μέρη, τήν ευωδιά τών λουλουδιών ανάλαφρα μάς φέρε.

Τήν όψη σου ό αυγιμένος πέπλος αούτθ γλυκαινει σαν τή γλυκειά κι' όλόδροση άνγούλα πού προβαίνει μέσ άπ' τά πέπλα τής νυχτιάς, με λάμψη στολισμένη.

Μόνο τή μέρα ό ήλιος ζή, τή νύχτα όμως πεθαίνει' μά ή άγάπη άθάνατη μέρα και νύχτα μένει και πάντα φέγγει μέσα μου, γλυκειά μου αγαπημένη.

'Ολοθθε έσένας θολή ή ματιά μου άντικρύζει, ή θάλασσα τήν όψη σου συχνά μου καθρεφτίζει, με τήν πνοή του ό ζέφυρος γλυκά μ' άποκοιμίζει.

'Όταν ή γή άποκοιμηθειε στις νύχτας τήν άγκάλη κι' άπλώσει κρινα δλόλευκα τό κήμα στ' άκρογιάλι, μου ψιθυρίζει γνώριμα λόγια στ' αούτ' μου αγάλι,

'Αν με θαμπώνουν τ' άκριβά διαμάντια πού στολίζουν οκρόστια τόν πέπλο τής νυχτιάς, έσένα ξεχωρίζουν τά μάτια μου στα δόλλαμπρα τ' άστέρια και δακρυζούν.

Κι' αν με μεθάει άπ' άνθια μύρα ή πνοή του μπάτη και μου φιλει τό πρόσωπο μ' άρώματα γιομάνη, τήν ευωδιάει ή άνάσα σου ή μοσκομυρονδάτη.

'Όποτε πάω δλομόναχος σκιφτός στο έρημοκλήσι κι' ή προσευχή στα χείλι μου σιγά όνν έσπυρήση, τό χέρι σου έρχε-αι άξαρνα τά δάκρυα νά σκουπίση.

'Όταν κοιμάμαι έγώ, άγροπνάς έσθ στην κάμαρά μου και τά φτερά σου άπάνω μου τά νιώθω στην έρμά μου τήν ώρα πού τριγύρω σου πετούν τά όνειράτά μου.

Και τής ζωής μου τό σκουπύ αν μοιχοβες αγάλι ενθ κοιμώμουν ήσυχος πάνω στο προσκεφάλι, θε νά ξυπνώσας αούτθ ψηλά μες στη γλυκειά σου άγκάλη.

Οι δυο λευκές μας οι ψυχές στοθ Πλάστη μπρός τό θρόνο θ' άνταμονόταν χαρούπες νά κάμουμε μία μόνο κι' άναστείνάζω και θηρηώ και λυώνω από τόν πόνο.

Μετάφρ. Γ. Κορζιούλα

"Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ"

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Μεταξύ τών τόσων άλλων τρόπων πού ύπάρχουν για νά μπρέσουμε νά μαντέψουμε τήν χαρακτήρα τών άνθρώπων, προσετέθη τελευταία και ή μέθοδος τής γλωσσομαντείας

— Δείχτε μου τή γλώσσα σας νά σάς πούς εισθε, λέγει ό διάσημος 'Αγγλος νοομάντης Σμιέλς από τό βιβλίο του όποιου παρουνε μερικά γενικά γνωρίσματα του χαρακτήρος, κρινομένου από τήν γλώσσαν.

Γλώσσα μωτερή: Είλικρίνεια.

Γλώσσα κοινή: 'Υποκρισία.

Γλώσσα πλατειά: Διαχυτικότης.

Γλώσσα στενή: 'Επιφυλακτικότης και πονηρία.

Γλώσσα μικρή και πλατειά: Φλυαρία άνοικονόμητος και έπιπολιότης.

Γλώσσα μακρά και στενή: 'Ελευθεροστομία και άπερισκεψία.

Γλώσσα κοινή και στενή: 'Ψευδολογία, κακία και κουταμάρα!

Τό ύψηλότερο σπήτι του κόσμου βρίσκεται στο Σικάγο τής 'Αμερικής. 'Αποτελείται από είκοσι όκτώ κατώματα και εινε κτισμένο σχεδόν δλο από σίδερο. 'Η όψη του θυμίζει τήν γοτθική άρχιτεκτονική του 15ου αϊώνος. 'Εχει χτιστή έπάνω σε οικόπεδο από 1000 περίπου τετραγωνικά μέτρα, τό ύψος του δε εινε 85 μέτρα. Σωστός κολοσός! Σήμερα τό κτίριο αούτθ χρησιμεύει για Ξενοδοχείο, στο όποιο κατοικούν περίπου δύο χιλιάδες άτομα.

Στά 'Ιατρικά χρονικά αναφέρονται πλείστοι όσοι άρθριτικοί, μεταξύ τών όποιων συγκαταλέγονται και πολλοί από τους διασημότερους άνδρες.

'Ο Κάισαρ, ό 'Οράτιος, ό Αύγουστος, ό Μαικήνας, ό Μονταίνιος, ό Λαροσφουκό, ό Λουδοβίκος ό 14ος και ό Βολταίρος, έπασχαν από άρθριτιδα. 'Από τις γνωστές και ένδοξες γυναίκες άρθριτική ήταν ή κυρία ντε Σεβινιέ. 'Εν γενεί δε φαίνεται πως ή άρθριτίς καθώς και οι ρευματισμοί εινε αρρώστιες μάλλον άριστοκρατικές, και δικαίως! Σήμερα 'Αγγλος γιατρός Σύνδεγκαν έλεγε: «'Ο θάνατος από άρθριτιδα, δεν εινε για τους ήλιθίους!».

'Υπελογίσθη τελευταίως ότι ό άνθρωπος μιλάει κατά μέσον όρον 3 ώρες τήν ήμέρα, δηλαδή προφέρει 100 λέξεις κατά λεπτόν, ήτοι διαβάζει 19 σελίδες βιβλίου τήν ώρα, άρα 52 τόμους κατ'έτος. 'Ασφαλώς ή στατιστική αούτη δε μπορεί νά εφαρμοσθή στους δικηγόρους και στις... γυναίκες!...

'Ο σοφός 'Αγγλος φιλόσοφος φυσιολόγος κ. Σάουβερ σε μία τελευταία του διάλεξη στο Λονδίνο, διέγραψε τους έξις κανόνες, τους όποιους κρέπει ν' ακολουθήση όποιος θέλει νά ζήση εκατό χρόνια!

1. 'Οκτώ ώρες ύπνο.
2. Νά κοιμάσαι πάντα δεξιά.
3. Νά έχης τή νύχτα τό παράθυρα άνοιχτά.
4. Τό κρεβάτι μακριά από τόν τοίχο.
5. Μισή ώρα γυμναστική πρό του γεύματος.
6. Στο τραπέζι λίγο κρέας κι' αούτό καλοψημένο.
7. Νά μη πίνουν γάλα οι μεγάλοι.
8. Πολύ λίπος ως τροφή.
9. 'Εξοχή, κάθε καλοκαίρι.
10. 'Εξάμρος εργασία σύμφωνη με τήν κλίση σου και τήν ιδιοσυγκρασία σου.

Δήλωσις Ζαχαροπλάστου: «'Εκείνος πού θ' άποδείξη πως τά ζυμαρικά του καταστήματός μου περιέχουν ούσιες βλαβερές στην ύγεια... θά λάβη ως άμοιβή ένα μεγάλο κίβωτο έξ αούτων, τό όποιο θά του σταλει στην διεύθυνσή του άνεξόδως!» *

Κατά τις 'Αμερικανικές έφημερίδες ή μεγαλύτερα οικογένεια του κόσμου κατεχει στην Νότιο 'Αμερική, στο Κούβερλαντ. 'Ο μεγαλύτερος τής οικογενείας αούτης, ό 'Ιάσον Βέμπ, ό όποιος έχει ήλικία 90 έτών άπέκτησε ως τώρα 19 παιδιά 175 έγγόνους και 300 διαεγγόνους. 'Ο άδελφός του Βίκτωρ Βέμπ πέθανε σε ήλικία 80 έτών και άφησε εν δλω 500 άπογόνους. 'Ενας άλλος μικρότερος άδελφός του έχει ως τώρα άποκτήσει 20 παιδιά. 'Ανάλογη γονιμότητα ειναν και τά άλλα μέλη τής οικογενείας αούτης. Σήμερα ή οικογένεια Βέμπ αριθμεί περί τά 12.000 μέλη, τά όποια προέρχονται από τέσσερες γεννεές.

'Ο Συλλέκτης

ΣΗΜ. 'ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ. Και άλλοίμονο του αν τό φάν έν τοιαύτη περιπτώσει.